

1143.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 14 grudnia 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu
o uposażeniu nieetatowych stałych dziennie
płatnych pracowników kolejowych, objętych
art. 102 ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów
państwowych i wojska.

Na podstawie art. 102 ustawy z dnia 9 paździer-
nika 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwo-
wych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) za-
rządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu co na-
stępuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje płacę
dla nieetatowych pracowników kolejowych, stałych
dziennie płatnych, którzy w dniu 1 października 1923
roku byli zaszeregowani do jednego ze stopni płac
na podstawie ustawy z 13 lipca 1920 r. o uposaże-
niu pracowników kolejowych (Dz. U. R. P. № 65 poz.
430) i którzy pełnią służbę na kolejach polskich bez

przerwy od 1 lipca 1920 r. Termin ten dla Ziemi Wileńskiej określa się na 1 lipca 1922 r.

Rozporządzeniem niniejszym objęci są również nieetatowi pracownicy kolejowi, stali dziennie płatni, którzy w dniu 1 lipca 1920 r. pełnili służbę w wojsku polskiem i po opuszczeniu wojska bezpośrednio wstąpili do służby kolejowej.

§ 2. 1) Pracownicy dziennie płatni otrzymują płacę na zasadzie dniówkowej, płatną zdołu.

§ 3. 1) Zajęcia służbowe w kolejnictwie sprawowane zasadniczo przez pracowników dziennie płatnych, dzielą się na 8 kategorii, którym odpowiada:

1	kategorji	— IX	grupa	uposażenia
2	"	— X	"	"
3	"	— XI	"	"
4	"	— XII	"	"
5	"	— XIII	"	"
6	"	— XIV	"	"
7	"	— XV	"	"
8	"	— XVI	"	szczebel „b”.

Podział zajęć służbowych na kategorie uwidoczniiony jest w załączonej tabeli C.

2) Każda kategoria płac składa się z pewnej ilości szczebli, oznaczonych literami alfabetu.

§ 4. 1) Wysokość płacy dziennej oznacza się w punktach, ustalonych w załączonych tabelach A i B.

Kwotę płacy w markach polskich otrzymuje się przez pomnożenie jednakowej dla wszystkich kategorii mnożnej, przez punkty, ustalone w tabelach A i B, przyczem przyjmuje się mnożną w tej samej wysokości, jak u pracowników etatowych.

2) Tabela A ma zastosowanie do pracowników nie pracujących w kolejce (turnusowe), a których służba normowana jest według współczynnika 1 w myśl przepisów o stosowaniu na kolejach żelaznych ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu, t. j. wynosi 8 godzin na dobę w zwykły dzień powszedni, a 6 godzin na dobę w sobotę.

Ponadto należy tabelę A zastosować do tych pracowników, pełniących służbę według mniej wartościowych współczynników ($\frac{5}{8}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$), których praca w ciągu doby wynosi:

Przy zastosowaniu współczynnika $\frac{5}{8}$	co najmniej = 9 godz.
" " " $\frac{2}{3}$	= 12 "
" " " $\frac{1}{2}$	i
" " " $\frac{1}{3}$	ponad 12 godzin.

3) Tabela B ma zastosowanie do tych pracowników, którzy pracują w kolejce (turnusowo) i których służba rozkłada się na wszystkie dni tygodnia w ten sposób, że suma czasu wykonanej przez nich pracy w ciągu całego tygodnia wynosi:

przy zastosowaniu współczynnika 1	= 46 godzin
" " " $\frac{5}{6}$	= 56 "
" " " $\frac{2}{3}$	= 70 "
" " " $\frac{1}{2}$	= 91 "
" " " $\frac{1}{3}$	"

§ 5. Stali dziennie płatni pracownicy otrzymują dodatek rodzinny według zasad ustalonych w art. 4 ustawy o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska z dnia 9 października 1923 r. Dodatek ten wypłaca się w miesięcznych stawkach zdołu.

Jednocześnie ze zmniejszaniem się dodatku rodzinnego w myśl ustępu 2-go art. 4-go ustawy o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska z dnia 9 października 1923 r., zmniejszać się będą stawki zarobkowe uwidocznione w tabeli A o 0,4 części punktu, stawki zaś zarobkowe tabeli B w pierwszych pięciu półroczach o 0,3 części punktu, a w następnych dwu półroczach o 0,4 części punktu we wszystkich grupach i szczeblach w tych samych terminach, jak to przewidziano w art. 3 ustęp ostatni wyżej wspomnianej ustawy dla pracowników etatowych.

§ 6. 1) Od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wartość punktu (mnożna) określa się w jednakowej wysokości na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej, w tej samej wysokości, w jakiej będzie określona wartość punktu (mnożna) w danym miesiącu dla pracowników etatowych na podstawie ustawy o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska z dnia 9 października 1923 r.

2) O ile na podstawie wyżej wymienionej ustawy przyznano pracownikom etatowym w poszczególnych miejscowościach dodatek do uposażenia wyrażony w procentach, podwyższa się mnożną, o której mowa w pozycji 1-szej niniejszego paragrafu, w tych samych miejscowościach o procent, w którym określony jest wyżej wspomniany dodatek.

§ 7. 1) W obrębie danej kategorii płac przejście na szczebel wyższy odbywa się automatycznie co 3 lata w stałych terminach półrocznych 1 stycznia i 1 lipca każdego roku. Termin posunięcia z jednego szczebla uposażenia do drugiego ustala się w ten sposób, że czasu od dnia przyjęcia względnie zaliczenia do wyższej kategorii płacy aż do najbliższego terminu posunięć nie uwzględnia się.

2) Do czasokresów posunięć zalicza się: czas rzeczywistej ciągłej pracy, ponadto zaś czas ćwiczeń wojskowych, urlopów wypoczynkowych (płatnych urlopów bez względu na ich rozmiar, innych urlopów poniżej 15 dni) oraz przerw spowodowanych chorobą, nie przekraczających okresu czasu, przez który pracownik ma prawo do świadczeń z kasy chorych względnie do zasiłków pieniężnych w czasie choroby.

3) Przy ustalaniu terminu najbliższego posunięcia po powrocie ze służby wojskowej, z urlopu bezpłatnego i t. p., który to czas nie wlicza się do terminów posunięć, przesuwa się pierwotny termin w ten sposób, że okres większy od 3 miesięcy liczy się za pełne półrocze, nieprzekraczającego zaś 3 miesięcy — nie bierze się w rachubę.

§ 8. 1) Z chwilą przyjęcia do służby kolejowej pracownik otrzymuje płacę szczebla „a” tej kategorii, do której zaliczone jest zajęcie służbowe stałe przez niego sprawowane, o ile rozporządzenie niniejsze inaczej nie stanowi.

2) Przy przesunięciu pracownika w ciągu jego służby do wyższej kategorii płac, otrzymuje on w tej wyższej kategorii płacę tego szczebla, która pod względem ilości punktów jest bezpośrednio wyższa od szczebla zajmowanego poprzednio w kategorii niższej. Czas spędzony w ostatnio zajmowanym szczeblu grupy niższej, zalicza się do posunięcia następnego, w gru-

pie wyższej w tych wypadkach, jeżeli następny szczebel w dawnej grupie był wyższy pod względem liczby punktów, aniżeli szczebel osiągnięty przez pracownika w grupie wyższej.

3) W chwili przyjęcia do służby względnie zaliczenia do wyższej kategorii ustala się termin posunięcia do następnego szczebla w ten sposób, że czasu od dnia przyjęcia względnie przesunięcia do wyższej kategorii płac do najbliższego ogólnego terminu posunięcia (§ 7 poz. 1) nie uwzględnia się.

4) W razie przesunięcia pracownika do niższej kategorii płac, należy mu się w tej niższej kategorii ten sam z kolei szczebel, który zajmował w kategorii wyższej z zaliczeniem lat spędzonych w tym szczeblu (poz. 7).

W razie przejściowego przeznaczenia do zajęcia w niższej kategorii płac pracownik otrzymuje dotychczasową płacę.

5) Jeżeli pracownik sprawuje stałe zajęcia, co do których obowiązują rozmaite kategorie płacy ma on otrzymać płacę według tej kategorii, do której najczęściej zbliżone są zajęcia przeważnie przez niego sprawowane.

6) W razie przeznaczenia pracownika do zajęcia służbowego, co do którego obowiązuje inna tabela płac, aniżeli ta, według której był dotychczas opłacany, obowiązują następujące zasady:

- a) w razie przejściowego przeznaczenia otrzymuje pracownik uposażenie według dotychczasowej tabeli i dotychczasowych zasad,
- b) w razie stałego przeznaczenia otrzymuje pracownik od następnego pierwszego kalendrzowego miesiąca uposażenie według nowej tabeli i nowych zasad.

O ile przejście to nie jest połączone ze zmianą kategorii płac, otrzymuje on automatycznie analogiczny szczebel w drugiej tabeli.

O ile jednak przejście to jest połączone ze zmianą kategorii płacy, należy postąpić w myśl postanowień poz. 2—4 niniejszego paragrafu, przy czym do porównania wysokości uposażenia w myśl poz. 2 celem oznaczenia szczebla bierze się za podstawę drugą tabelę płac.

7) Przeznaczenie pracownika do stałego zajęcia, zaliczonego do niższej kategorii może nastąpić (poz. 4):

- a) za karę z powodu przewinień służbowych, przewidzianych w przepisach służbowych,
- b) w razie zniesienia dotychczasowego zajęcia danego pracownika, o ile tenże nie przyjął, zaofiarowanego mu analogicznego zajęcia na innym posterunku służbowym.

§ 9. 1) Prawo do otrzymywania płacy zaczyna się od dnia rozpoczęcia służby i rozciąga się na każdy faktycznie przepracowany normalny dzień służby (§ 13).

2) W razie rozwiązania stosunku służbowego wstrzymuje się wypłatę płacy według postanowień przepisów służbowych, normujących stosunki służbowe pracowników dziennie płatnych.

W razie wypowiedzenia służby ze strony przełożonej władzy kolejowej względnie ze strony pracownika obowiązuje jako termin wypowiedzenia okres 14-to dniowy.

3) Za czas nieobecności w służbie i za czas choroby potrąca się z należących pracownikowi poborów część płacy, która przypada na czas opuszczonej pracy, o ile postanowienia § 10-go inaczej nie stanowią. Przy potrącaniu dodatku ekonomicznego (rodzinnego) przyjmuje się jako dzienną stawkę:

- przy zastosowaniu tabeli A) — 1,8 punktu
- " " " B) — 1,5 "

Z chwilą redukcji dodatku ekonomicznego w myśl § 5 poz. 4 zmniejszać się będzie stawka określona według tabeli A) w sześciu półroczach o 0,04 części punktu w ostatnim półroczu o 0,06 części punktu aż do 1,5 punktu. Stawka określona według tabeli B zmniejszać się będzie w sześciu półroczach o 0,03 części punktu, a w ostatnim półroczu o 0,02 części punktu aż do 1,3 punktu.

Czasu nieobecności w służbie poniżej 10 minut nie bierze się w rachubę, zaś czas dłuższy aż do 30 minut zaokrągla się na pełne półgodziny celem potrącenia z dniówki.

- 4) Z poborów pracownika wolno ściągać:
 - a) składki dla kas chorych, funduszów emerytalnych i pensyjnych,
 - b) kwoty, podlegające potrąceniu, na mocy wyroku sądowego,
 - c) kwoty, przypadające na umundurowanie,
 - d) czynsz najmu za mieszkania służbowe, należności za używanie światła, wodociągów etc.,
 - e) zaliczki pobrane na pobory.

Ponadto wolno z należącej się pracownikowi płacy potrącać: kary pieniężne, oraz kwoty, przypadające na odszkodowania za szkody fiskalne, które powstały z winy pracownika.

Te ostatnie potrącenia nie mogą przekraczać prawnie zastrzeżonego minimum egzystencji pracownika.

Potrąceń z innych tytułów wolno dokonać tylko za pisemną zgodą pracownika.

5) Za czas nieobecności w stałej siedzibie służbowej należy się pracownikowi za każdy dzień tej nieobecności normalna dzienna płaca, o ile dzień ten spędził w podróży służbowej lub przy pracy w obcej miejscowości.

§ 10. 1) Podczas urlopu wypoczynkowego otrzymuje pracownik pełną dzienną płacę za każdy normalny dzień pracy (§ 13 poz. 2).

Pracownicy, do których mają zastosowanie postanowienia § 12, otrzymują podczas urlopu wypoczynkowego pełną dzienną płacę za wszystkie dni urlopu.

Wymiary przysługujących urlopów wypoczynkowych określają osobne przepisy.

(2) W następujących wypadkach wolno pracownikowi przyznać urlop z zachowaniem płacy według zasad ustalonych w poz. 1 niniejszego paragrafu:

- a) w razie przeniesienia pracownika ze względów służbowych, czy to w miejscowościach zamieszkania ze zmianą mieszkania, czy też do innej miejscowości — za czas rzeczywistej i udowodnionej potrzeby celem skutecznego przeniesienia;

- b) w razie brania udziału w czynnościach straży pożarnej na podstawie publiczno-prawnego obowiązku;
- c) w razie brania udziału w wyborach przez głosowanie do Sejmu, Senatu i ciał samorządowych;
- d) ponadto w następujących nagłych sprawach osobistych, których załatwienie nie może być uskutečněnione poza godzinami służbowymi: udział w terminie sądowym lub policyjnym, o ile ten nie jest spowodowany własną winą pracownika i o ile pracownik nie ma prawa do odszkodowania względnie o ile pracownik nie jest wezwany w sprawie sędowo-karnej w charakterze oskarżonego; udział w terminach dotyczących spraw opiekuńczych, w razie niebezpieczeństwa ognia lub powodzi, zagrażającego dobytkowi pracownika, w razie nieobecności pracownika w służbie z powodu chorób zakaźnych, panujących w rodzinie, konsultacji u lekarzy kolejowych lub kasowych.

§ 11. (1) Za podstawę do obliczenia płacy dla pracowników, pobierających uposażenie według tabeli A (§ 4 poz. 2) przyjmuje się faktycznie przepracowaną ilość dniówek. Za dniówkę uważa się każdy normalny dzień pracy (§ 4 poz. 2 i § 13 poz. 2).

§ 12. Pracownicy, co do których ma zastosowanie tabela płac B (§ 4 poz. 3), otrzymują uposażenie za każdy kalendarzowy dzień miesiąca, a więc także za dni świąteczne i wypoczynkowe, o ile ich czas pracy odpowiada zasadom, wyłuszczoneym w poz. 3 § 4.

Co do potrącania uposażenia u tych pracowników w razie nieobecności w służbie obowiązują postanowienia § 9 poz. 3, przyczem liczy się jako czas opuszczonej pracy także dni wypoczynkowe i świąteczne, o ile te przypadają na okres, w którym pracownik opuścił służbę.

§ 13. 1) Czas pracy regulują przepisy o stosowaniu na kolejach żelaznych ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu z dnia 18 grudnia 1919 r.

2) Za normalny dzień pracy uważa się czas obowiązkowego zatrudnienia lub pogotowia służbowego, ustalony na podstawie przepisanych norm (współczynników pracy), turnusem lub innym zarządzeniem naczelnika służbowego (§ 4 poz. 2 i 3).

3) Czas pracy liczy się od rozpoczęcia do ukończenia pracy na przepisanej miejscu zajęcia.

§ 14. 1) Prawo do wynagrodzenia za służbę w godzinach nadliczbowych na podstawie przepisów o stosowaniu na kolejach żelaznych ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu z dnia 18 grudnia 1919 r. mają dziennie płatni pracownicy kolejowi, zatrudnieni stale w kolejowych zakładach fabrycznych (warsztatach głównych i pomocniczych, oraz w warsztatach drogowych i elektrotechnicznych).

2) Wszyscy inni pracownicy dziennie płatni otrzymują za służbę wykonywaną poza ustanowioną dla nich ilością godzin pracy obowiązkowej (przepisy o stosowaniu na kolejach żelaznych ustawy o czasie

pracy w przemyśle i handlu) wynagrodzenie według zasad ustalonych w § 15 niniejszego rozporządzenia.

§ 15. 1) O ile służba pracowników normowana jest przy zastosowaniu tabeli A według współczynnika 1 w myśl przepisów o stosowaniu na kolejach żelaznych ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu z dnia 18 grudnia 1919 r. t. j. trwa 8 godzin na dobę w zwykły dzień powszedni i 6 godzin na dobę w sobotę i nie przekracza 46 godzin na tydzień, za służbę w godzinach nadliczbowych uważa się służbę ponad 46 godzin w normalnym tygodniu, licząc w myśl wymienionych przepisów 8 godzin na dobę w zwykły dzień powszedni i 6 godzin na dobę w sobotę. Za podstawę do obliczenia godzin nadliczbowych bierze się okres dzienny.

2) Za służbę tych kategorii pracowników w godzinach nadliczbowych należy się im:

- a) o ile odpowiadają warunkom ustanowionym w poz. 1 § 14 niniejszego rozporządzenia.

Oprócz zwykłej płacy, bez dodatku rodzinnego, przypadającej przeciętnie na czas pracy w godzinach normalnych, jeszcze wynagrodzenie dodatkowe za pierwsze dwie godziny nadliczbowe w wysokości 50% tej płacy, bez dodatku ekonomicznego, za każdą godzinę, a za służbę w godzinach nadliczbowych ponad dwie godziny dziennie, oraz za służbę w godzinach nadliczbowych przypadających na noc — wynagrodzenie dodatkowe w wysokości 100% tej płacy za każdą godzinę.

Służbę zaś pracowników tych kategorii w niedziele i święta, jeśli ich służba w tygodniu odpowiada w zupełności zasadom poz. 1 niniejszego paragrafu uważa się, o ile nie pełnią służby okresowo (w kolejce), jako pracę w godzinach nadliczbowych, przyczem wynagrodzenie dodatkowe wynosi 100% płacy normalnej (bez dodatku ekonomicznego) przypadającej na ten dzień;

- b) o ile odpowiadają warunkom poz. 2 § 14 niniejszego rozporządzenia.

Za każdą godzinę nadliczbową wynagrodzenie w wysokości przeciętnego zarobku, przypadającego na jedną godzinę pracy normalnej, podwyższone o 25% tego zarobku, nie uwzględniając dodatku ekonomicznego.

3) O ile względy techniczne nie pozwalają na normowanie czasu służby pracowników w sposób określony w § 15 poz. 1 niniejszego rozporządzenia, za służbę w godzinach nadliczbowych uważa się służbę, pełnioną w godzinach, przekraczających dla poszczególnych kategorii pracowników normy, wyszczególnione w przepisach, o stosowaniu na kolejach żelaznych ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu.

Normy te wynoszą:

Przy zajęciu służbowym, na które przypada:

- a) współczynnik 1 — 46 godzin w tygodniu
- b) „ $\frac{5}{6}$ — 56 „ „
- c) „ $\frac{2}{3}$ — 70 „ „
- d) „ $\frac{1}{2}$ — 91 „ „
- e) „ $\frac{1}{3}$ — 138 „ „

Po przeliczeniu godzin przekraczających te normy na współczynnik 1 przyjmuje się godziny podlegające wynagrodzeniu, przyczem czas ponad $\frac{1}{2}$ godziny zaokrągla się na całą godzinę, a poniżej $\frac{1}{2}$ godziny nie bierze się w rachubę.

4) W razie sprawowania zajęć służbowych, co do których mają zastosowanie różne współczynniki pracy, za służbę w godzinach nadliczbowych uważa się czas służby ponad 46 godzin za tydzień pełnowartościowej pracy (współczynnik 1), przyczem ilość godzin pełnowartościowej pracy otrzymuje się przez przeliczenie rzeczywistego czasu pracy, powstałego z zastosowania mniej wartościowych współczynników na współczynnik 1.

5) Dla pracujących okresowo „w kolejkach” godziny nadliczbowe oblicza się od całego czasu pracy w tygodniu, przyczem pełnowartościową służbę (współczynnik 1) ponad 46 godzin pracy w tygodniu po odjęciu ewentualnych przerw w pracy w ciągu tygodnia, uważa się za służbę w godzinach nadliczbowych. Przy zastowaniu do pracy różnych współczynników obowiązuje analogicznie poz. 4 niniejszego paragrafu. Do wynagrodzenia przyjmuje się: dla pracowników, co do których obowiązują postanowienia § 14 poz. 1 niniejszego rozporządzenia: dla pierwszych 12 godzin nadliczbowych normalne stawki płacy podwyższone o 50% za każdą godzinę, zaś ponad 12 godzin te same stawki, podwyższone o 100%.

Wszyscy inni pracownicy (§ 14 poz. 2) otrzymują wynagrodzenie przewidziane w poz. 2b niniejszego paragrafu.

6) Służba w godzinach nadliczbowych może być tylko raz wynagradzana, t. j. że godziny nadliczbowe wynagradzane z tytułu nocnej lub świątecznej służby, nie mogą być jeszcze raz opłacane, jako zwykłe godziny nadliczbowe.

7) O ile za czas nieobecności w stałej siedzibie służbowej pracownik pobiera diety lub inne wynagrodzenia uboczne (godzinowe, ryczałty na wyjazdy), za służbę w godzinach nadliczbowych poza własną siedzibą służbową uważa się tylko te godziny nadliczbowe, które powstały przy wykonywaniu faktycznej pracy.

Do czasu pracy w rozumieniu niniejszego postanowienia wlicza się czas odbytej podróży bez zajęcia służbowego w stosunku 2 : 1, t. j., że na 2 godziny podróży liczy się 1 godzinę pełnowartościowej pracy według współczynnika 1. Natomiast nie wlicza się do czasu pracy pobytu w obcej miejscowości bez wykonywania jakiegokolwiek zajęcia służbowego.

8) Wynagrodzenie godzin nadliczbowych w służbie biurowej i kasowej, co do której obowiązują ogólnie ustanowione godziny biurowe, może mieć miejsce tylko w wypadkach wyjątkowych, jeśli chodzi o wykonanie spraw pilnych, lub takich, których skutek swych rozmiarów nie można załatwić w zwykłych godzinach służbowych.

9) Przy sprawowaniu zajęć, podpadających pod rozmaite kategorie i tabele płac do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe przyjmuje się stawki tej kategorii płacy, w której pracownik w danym okresie czasu przeważnie był zajęty (§ 8 poz. 5 i 6).

10) Na jedną godzinę pracy normowanej według współczynnika 1 przyjmuje się $\frac{1}{6}$ część dziennej stawki danej grupy i danego szczebla.

§ 16. 1) Za podróże służbowe i za służbowy pobyt w miejscowości obcej poza własną siedzibą służbową otrzymują pracownicy dziennie płatni diety na zasadach ustalonych dla etatowych pracowników kolejowych.

2) W służbie drogowej, utrzymania telegrafów, bloków i sygnałów za siedzibę służbową uważa się cały okrąg, podległy danemu nadzorcy toru i t. p.

3) Co do wysokości diet należy porównać:

- 1 kategorię płacy z IX grupą uposażenia funkcyjnarjuszów państwowych,
- 2 kategorię płacy z X grupą uposażenia funkcyjnarjuszów państwowych,
- 3 kategorię płacy z XI grupą uposażenia funkcyjnarjuszów państwowych,
- 4 kategorię płacy z XII grupą uposażenia funkcyjnarjuszów państwowych,
- 5 kategorię płacy z XIII grupą uposażenia funkcyjnarjuszów państwowych,
- 6 kategorię płacy z XIV grupą uposażenia funkcyjnarjuszów państwowych,
- 7 kategorię płacy z XV grupą uposażenia funkcyjnarjuszów państwowych,
- 8 kategorię płacy z XVI grupą uposażenia funkcyjnarjuszów państwowych.

§ 17. 1) Pracownicy dziennie płatni, przeniesieni ze względów służbowych do innych miejscowości otrzymują zwrot faktycznie poniesionych i należycie udowodnionych kosztów przesiedlenia; kwota na ten cel przyznana nie może jednak przekraczać 150% normalnego miesięcznego zarobku łącznie z dodatkiem rodzinnym.

W wypadkach wyjątkowych może Ministerstwo Kolei Żelaznych przyznać odszkodowanie tytułem przesiedlenia, przekraczające co do wysokości normę, ustaloną w pierwszym ustępie.

§ 18. 1) Pracownicy dziennie płatni otrzymują normalnie placę obliczoną za ubiegły miesiąc w dniu 5-go każdego miesiąca. Wyплаты dokonywa się na podstawie listy płacy, zatwierdzonej przez naczelnika służbowego.

2) Pracownicy dziennie płatni otrzymują w dniu 1-go każdego miesiąca zaliczkę na placę w okrągłej kwocie zgóry w wysokości około 75% kwoty, przypadającej przy normalnej pracy na cały miesiąc. Zaliczkę potrąca się w całości przy następnej wypłacie miesięcznych poborów w dniu 5-go każdego miesiąca.

3) O ile na mocy art. 5 ustawy o uposażeniu funkcyjnarjuszów państwowych i wojska z dn. 9 października 1923 r., przyznano pracownikom etatowym wśród miesiąca dopłatę do uposażenia z powodu wzrostu drożyzny w ostatniej połowie ubiegłego miesiąca ponad 15%, otrzymują pracownicy dziennie płatni dopłatę tę zaliczkowo z góry w okrągłej kwocie. Za podstawę do obliczenia zaliczki bierze się kwotę przypadającą normalnie za cały miesiąc. Wy-

płatę zaliczki należy skutecznie w czasie między 10 a 15 danego miesiąca, z którą to wypłatą należy połączyć również wypłatę należności za ubiegły miesiąc. W myśl poz. 1 niniejszego paragrafu, przyczem termin określony w tej pozycji przesuwają się odpowiednio do wypłaty niniejszej zaliczki.

Ostateczne rozliczenie tej zaliczki następuje przy wypłacie miesięcznych poborów w dniu 5 następnego miesiąca (poz. 1).

4) O ile dzień wypłaty przypada na dzień świąteczny, następuje wypłata poborów w dniu poprzednim, poprzedzającym to święto.

5) Zasiłki za czas choroby, w razie śmierci pracownika, oraz za czas odbywania periodycznych ćwiczeń wojskowych określają osobne przepisy.

Aż do wydania tych przepisów obowiązują dotychczasowe przepisy.

B. Postanowienia przejściowe.

§ 19. 1) Płacę w myśl niniejszego rozporządzenia mają otrzymać wszyscy stali, dziennie płatni pracownicy nieetatowi, objęci art. 102 ustawy o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924).

2) Pracownicy nieetatowi, pobierający na podstawie przepisów b. państw zaborczych płacę z góry mają zatrzymać przywilej ten aż do mianowania ich pracownikami etatowymi, jakkolwiek podstawą do obliczenia wynagrodzenia będzie system dniówkowy. Nie mogą atoli korzystać z przywileju tego pracownicy, którzy dopiero po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nabyli w myśl dawniejszych przepisów warunki do pobierania płacy z góry.

§ 20. 1) Przy pierwszym zaliczeniu po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia pracowników dziennie płatnych do poszczególnych kategorii i szczebli plac, rozstrzyga—co do kategorii—dotychczas posiadany stopień płacy według ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 430) co do szczebli uposażenia rozstrzyga dzień objęcia stałego zajęcia w służbie państwowej polskiej w ostatnio posiadanym stopniu płacy t. j. najdalej wstecz od dnia 1 lipca 1920 r.

2) Dyrekcje Kolei Państwowych mogą poszczególnym pracownikom, którzy wstąpili do służby na polskich kolejach państwowych przed dniem 1 października 1920 r. zaliczyć przy oznaczaniu przyznać się mającego szczebla czas służby państwowej lub samorządowej w państwach obcych. Czas pracy zawodowej może być zaliczony, jeżeli kwalifikacje i doświadczenie nabyte przez tę pracę przed wstąpieniem do służby państwowej kolejowej polskiej uzdalniają pracownika do obecnie spełnianej służby kolejowej. Zaliczyć można w ten sposób z poprzedniej służby w państwach obcych lub pracy zawodowej najwyżej lat 20.

3) Zaliczalny w myśl powyższych postanowień czas służby w państwach obcych i czas pracy zawodowej, a ponadto czas służby państwowej polskiej,

spędzony do dnia uzyskania przez pracownika ostatnio posiadanego stopnia płacy zalicza się tylko w stosunku 6-ciu miesięcy za każde pełne 3 lata służby. Okresu czasu poniżej 3 lat nie uwzględnia się.

§ 21. Przy pierwszym zaliczeniu ustala się termin posunięcia do następnego szczebla w ten sposób, że dla pracowników, którym przyznano dotychczasowy stopień płacy w okresie półrocznym od 1 lipca do 31 grudnia przyjmuje się datę 1 lipca jako termin, od którego zaczyna się liczyć trzechlecie, dla tych zaś, którzy uzyskali te same warunki w okresie półrocznym od 1 stycznia do 30 czerwca roku następnego, przyjmuje się datę 1 stycznia roku ubiegłego, jako termin, od którego zaczyna się liczyć trzechlecie.

§ 22. U statych dziennie płatnych pracowników kolejowych odpowiada:

dotychczasowy	8 stopień płacy	1 kategorii	płacy
" 9	" "	2	" "
" 10	" "	3	" "
" 11	" "	4	" "
" 12	" "	5	" "
" 13	" "	6	" "
" 14	" "	7	" "
" 15	" "	8	" "

§ 23. 1) O ile po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia okaże się, że poszczególni pracownicy mieliby otrzymać płacę niższą od pobieranej dotychczas, otrzymują oni dodatek wyrównawczy do wysokości płacy ostatnio pobieranej.

2) Dodatek ten przysługiwać będzie tak długo, dopóki pracownik wskutek podwyższenia się jego płacy w myśl postanowienia niniejszego rozporządzenia, czy to wskutek przyznania wyższej kategorii plac, lub też posunięcia do następnego szczebla płacy nie osiągnie wysokości płacy, pobieranej ostatnio przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od 1 października 1923 r. z tem, że postanowienia odnośnie do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe (§§ 14 i 15) obowiązywać mają od dnia 1 stycznia 1924 r.

Z dniem 1 października 1923 r. tracą moc obowiązującą wszystkie rozporządzenia i przepisy wydane w przedmiocie, objętym niniejszym rozporządzeniem.

§ 25. Aż do ujednostajnienia stanowisk dla pracowników etatowych na kolejach państwowych, obowiązywać mają w miejsce tabeli C (§ 3) dotychczasowe przepisy.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Tabela A.

Załącznik do rozp. Min. Kol. Żel.
z dnia 14 grudnia 1923 r., poz. 1143.

TABELA

plac dla nieetatowych pracowników stałych
dziennie płatnych, pobierających uposażenie za
każdy przepracowany dzień pracy.

(§ 4, poz. 2).

Kategoria placy	Szczebel placy						
	a	b	c	d	e	f	g
1	18,4	19,6	20,8	22,0	23,2	24,4	—
2	16,0	16,8	17,6	18,4	19,2	20,0	20,8
3	13,6	14,4	15,2	16,0	16,8	17,6	18,4
4	12,4	13,0	13,6	14,2	14,8	15,4	16,0
5	11,2	11,8	12,4	13,0	13,6	14,2	14,8
6	10,0	10,6	11,2	11,8	12,4	13,0	13,6
7	8,8	9,4	10,0	10,6	11,2	11,8	12,4
8	8,4	—	—	—	—	—	—

Tabela B.

Załącznik do rozp. Min. Kol. Żel.
z dnia 14 grudnia 1923 r., poz. 1143.

TABELA

plac dla nieetatowych pracowników stałych
dziennie płatnych, pobierających uposażenie
według § 4, poz. 3.

Kategoria placy	Szczebel placy						
	a	b	c	d	e	f	g
1	15,3	16,3	17,3	18,3	19,3	20,3	—
2	13,3	14,0	14,7	15,4	16,1	16,8	17,5
3	11,3	12,0	12,7	13,4	14,1	14,8	15,5
4	10,3	10,8	11,3	11,8	12,3	12,8	13,3
5	9,3	9,8	10,3	10,8	11,3	11,8	12,3
6	8,3	8,8	9,3	9,8	10,3	10,8	11,3
7	7,3	7,8	8,3	8,8	9,3	9,8	10,3
8	7,0	—	—	—	—	—	—

Tabela C.

Załącznik do rozp. Min. Kol. Żel.
z dnia 11 grudnia 1923 r., poz. 1143.

PODZIAŁ

zajęć służbowych na kategorie płacy.

Zajęcia służbowe na kolejach państwowych, dla
których wykonywania przewiduje się nieetatowych
dziennie płatnych pracowników, zalicza się do na-
stępujących kategorii płac:

Do 1 kategorii:

Zegarmistrz
Zecer

Do 2 kategorii:

Prowizoryczny pomocnik werkmistrza po 1-rocz-
nej służbie jako pomocnik werkmistrza.
Kierownik partii rzemieślników (przodownik),
Rzemieślnik wyzwolony o szczególnej kwalifika-
cji zawodowej,
Litograf.

Do 3 kategorii:

Prowizoryczny pomocnik werkmistrza,
Prowizoryczny mostomistrz II klasy,
Prowizoryczny podasystent, elew kolejowy (aspi-
rantka), lub też pomocnicza siła biurowa (kasowa,
ekspedycyjna) o dobrej kwalifikacji, o ile pełnią sa-
modzielną służbę na systemizowanym i w etacie
przewidzianem stanowisku podasystenta, lub asy-
stenta,
Rzemieślnik wykwalifikowany,
Szofer,
Drukarz.

Do 4 kategorii:

Elew kolejowy (aspirantka),
Pomocnicza siła biurowa (kasowa, ekspedycyjna)
o dobrej kwalifikacji,
Maszynistka o szczególnych kwalifikacjach,
Prowizoryczny maszynista elektrowni II klasy,
" pomocnik maszynisty II klasy,
" maszynista II klasy stałych ma-
szyn,
" maszynista wozu motorowego,
" magazynier,
" wozomistrz II klasy,
" elektromonter II klasy,
" monter sygnalizacji II klasy,
Rzemieślnik wyzwolony,
Przemycacz parowozów.

Do 5 kategorii:

Prowizoryczny kancelista (kancelistka),
Maszynistka wykwalifikowana,
Pomocnicza siła biurowa (ekspedycyjna, kasowa),
Przodownik robotników w warsztatach głównych,
lub podreżnych,
Przodownik czyścicieli maszyn,
" " wagonów,
" ładowników węgla,

Przedownik robotników w magazynie towarowym,
 " " " zasobów,
 " " w gazowni lub elektrowni, Do kat. 3.
 Wydawca zasobów,
 Czyszciciel dymników, palenisk i popielników
 parowozów,
 Pomocnik przy maszynach stałych,
 Pomocnik kotlarski, pracujący przy kotłach,
 Smarownik wagonów,
 Rzemieślnik bez listu wyzwolenia,
 Pomocnik odlewacza,
 Robotnik przy nabijaniu akumulatorów, i przy
 przebijaniu rur,
 Pomocnik monterski,
 Przedownik w służbie drogowej,
 Prowizoryczny nadzorca przewodów.

rzemieślników, zatrudnionych w okręgu
 Dyrekcji.

Elewi kolejowi (aspirantki) i pomocni-
 cze siły, zaliczone do tej kategorii winne
 conajmniej posiadać egzamin niefor-
 malny w danej gałęzi służby.

Jako robotników kwalifikowanych uwa-
 ża się takich robotników, których uzdo-
 lenie i przygotowanie do pracy kole-
 jowej w danej gałęzi służby zostało
 urzędowo sprawdzone.

Do 6 kategorii:

Prowizoryczny pomocnik kolejowy,
 " przetokowy,
 " hamulcowy,
 " zwrotniczy II klasy,
 " pomocnik torowy,
 " palacz parowozowy II klasy,
 " palacz parowozowni,
 " palacz II klasy stałych maszyn,
 " palacz elektrowni II klasy,
 " woźny,
 " strażnik kolejowy,
 " dróżnik,
 " telefonista (telefonistka),
 Ogrzewacz wagonów,
 Robotnik kwalifikowany, a mianowicie:
 egzaminowany robotnik, używany przejściowo do za-
 stępstw w służbie, przewidzianej zasadniczo dla eta-
 lowych pracowników grupy XIII lub wyższych grup,
 kwalifikowany robotnik przy utrzymaniu urządzeń za-
 bezpieczających ruch pociągów i przy utrzymaniu
 przewodów słabego i silnego prądu,
 Kwalifikowany robotnik w gazowni i elektrowni,
 robotnik, obsługujący obrotnice, przesuwnice lub zó-
 rawie,
 Kwalifikowany robotnik w drukarni i litografii,
 Kwalifikowany robotnik w magazynie towarowym,
 Strażnik rogatek,
 Kwalifikowany robotnik w służbie mierniczej,
 Kwalifikowany robotnik w zakładzie impregno-
 wania,
 Węglarz, lampiarz,

Do 7 kategorii:

Robotnik niekwalifikowany po 1 roku służby
 w kolejnictwie.

Do 8 kategorii:

Robotnik niekwalifikowany.

U w a g i:

- Do kat. 2. 1) Jako kierownika partji uważa się rze-
 mieślnika, któremu dodani są conaj-
 mniej 3 pomocnicy.
 2) Ilość rzemieślników w tej kategorii nie
 może przekraczać 30% ogólnej ilości